

Bölük Pörçük 4

– Numan KURT · 09 Temmuz 2016

Boynumuzda örgü çanta
Ayağımızda lastikten “soğukkuyu” ya da “cıslavet” ayakkabılar
Gitmek için köyün öbür ucundaki okula
Kış günleri
Üç beş çocuk düşerdik yola
Dışarda ayaz
Bir de şimdilerde yağmayan
Diz boyu kar
Elimiz, yüzümüz soğuktan kıpkırmızı
Sınıfta kırık dökük
İçinde çoğu zaman tezek yakılan
Soba var
O da sabahları ellerimizi ısıtacak kadar
Kalorisiz kokulu yakıtıyla
Günde bir kere
Yanar
Boynumuza astığımız
Anamızın çorap ördüğü iplerden artan
Kırıntılarla örülmüş
Çantamız ayrı bir âlem
Neler mi var içinde
Önce Alfabe, birinci sınıfta
Ve yanında kenarı buruş buruş defter
Silmekten çok karalayan, sayfa yırtan sert silgi
Serçe parmak boyunda
Ucu ekmek bıçağıyla açılmış
Bir kurşun kalem
Yıl sonuna doğru çantaya bir kitap daha katılır
Hayat Bilgisi
Okul, Cumhuriyet’in ilk yıllarında
Pek çok köye yapılan
İki sınıflı, taştan örme çatılı bir bina
Bir yanında ufacık lojman
Ne zaman erirse kar

Köyün içi baştan aşağı çamur
Öyle ağırlaşır ki ayağımızdaki “soğukkuyu”lar
Bakarsın koşup giderken
Çamura saplanıp kalır
Siyah önlük, beyaz yaka
Adı böyle ya okul giysilerimizin
Bizim önlükler siyah da değil boz
Yakalar mı beyaz, ama bezden değil naylondan
Burunlar silinmiş
Önlüğün kol uçlarına
Kar erir, çamur gelir
Çamur biter, her taraf un ufak toz
Çalınca teneffüs zili
Atarız bağıra çağıra kendimizi kuru toprak
Bahçeye
Futbol oynarız çaputtan yapılmış topumuzla
Bazen testi kırıklarını kayarak üst üste
Adını unuttuğum başka bir oyuna
Zili unuttur, dalarız arkadaşlarımızla
Ben en çok da “mendil kapmaca”yı severdim
Öyle verirdik ki kendimizi bu oyunlara
Yorgun, bitkin dönerdik
Akşamları eve
Okul dışında da oyunlarımız çelik çomak
Ya da bizim “tame” dediğimiz “teğme”ydi
Oynarken kendimizden geçerdik
Ölonun Derviş amcanın getirdiği
Meşe değneklerle
Kasaba bile görmemiş köy çocuklarıydık
Baharda çiğdem kazardık
Tarlalarda
Yaz gelince de kırlarda
Çalık
Örgü çantamız kalınlaştı dördüncü sınıftan sonra
Hayat Bilgisi’ne eklendi
Tabiat Bilgisi,Tarih, Coğrafya
Okulda hademe ne gezer
Nöbetçi kalır üç beş öğrenci
Sınıfları süpürürler, toz duman havada

Karne alırdık yılda iki kez
“Hal ve gidiş” diye bir bölüm vardı dersler arasında
Biz o kısma “Halva gidiş” dediğimiz için
Ne olduğunu anlayamamıştım
Yıllarca
Altı gün “pancar tekeme”ye gitmiştim
İlkokulu bitirdiğim yıl
Altmış lira kazanmıştım
Günlüğü on liradan
Ortaokulda harçlık olacaktı
Beş kuruş harcayamazdım
Haftalarca sakladığım
Kıyıp “şekersucuğu” bile alamadığım
Bu paradan
Heyecan sarardı yirmi üç nisanlarda
O küçücük dünyamızı
Şiirler okunacak
Köylü toplanacak bayram yerine
Ağızda kaşıkla yumurta taşıma
Çuvalla yürüme, yoğurt yeme
Yarışları
Ve de düğünlerden başka bir de bu eğlencesi olan
Ak bürgülü köy kadınları
Bir akşam döndüğümde eve tarladan
Kalınca bir kitap geçti elime
Adını bile öğrenemedim
Yırtılmıştı ilk üç beş sayfası
Okumaya başladım gözümde uyku akarak
Yırtılmayan ilk sayfanın üstünde
Gördüm ki
“İnce Memed”miş adı
Okudukça dostum oldular
“Memed, Hatçe, Döne Kadın”
“Abdi Ağa” da baş düşmanım
İşte bu roman
Okumada benim ilk göz ağrım
Torunum vardı dört gündür yanımda
O da gidiyor şimdi ilkokula
Bizden de yüz buluyor ya

Elinde tablet bilgisayar
Uğraşıyor hiç anlamadığım
Oyunlarla
İnsanoğlu yerinde çakılıp kalacak değil ya
Değişecek elbette pek çok şey
Hayat akıp giderken
Ben
Şöyle bir “zaman yolculuğu”na çıkıp
Anlatmak istedim
Yaşadıklarımızı

.....
Numan Kurt

9 Temmuz 2016